ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

15. září 2011 *

Ve věci C-264/09,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 14. července 2009,

Evropská komise, zastoupená O. Beynet, jakož i F. Hoffmeisterem a J. Javorským, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Slovenské republice, zastoupené B. Ricziovou, jako zmocněnkyní,

žalované,

* Jednací jazyk: slovenština.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, J.-J. Kasel, A. Borg Barthet (zpravodaj), E. Levits a M. Berger, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. března 2011,

vydává tento

Rozsudek

1 Komise Evropských společenství se svou žalobou domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Slovenská republika tím, že nezajistila nediskriminační přístup k přenosové soustavě, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 20 odst. 1 a z čl. 9 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných

pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES (Úř. věst. L 176, s. 37; Zvl. vyd. 12/02, s. 211).

Právní rámec

Dohoda mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Švýcarskou konfederací o podpoře a vzájemné ochraně investic

2 Podle čl. 1 odst. 1 dohody uzavřené dne 5. října 1990 mezi Švýcarskou konfederací a Českou a Slovenskou Federativní Republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic (dále jen „dohoda o podpoře a vzájemné ochraně investic"), pojem „investor" označuje:

„[...]

b) právnické osoby, včetně společností, korporací, obchodních společností a jiných organizací, které jsou zřízeny nebo jinak právně založeny podle zákonů této smluvní strany a mají své sídlo a provozují skutečnou hospodářskou činnost na území této smluvní strany;

[...]"

3 Podle čl. 1 odst. 2 této dohody pojem „investice“ zahrnuje všechny druhy majetkových hodnot, zejména:

„[…];

c) nároky a práva k jakémukoli plnění, které má hospodářskou hodnotu;

[…]“

4 Článek 4 uvedené dohody, nadepsaný „Ochrana, zacházení“, stanoví:

„[…]

2) Každá smluvní strana zajistí na svém území řádné a spravedlivé zacházení s investicemi investorů druhé smluvní strany. […]

[…]“

5 Podle článku 6 téže dohody, nadepsaného „Zbavení vlastnictví, náhrada“:

„1) Žádná ze smluvních stran neprovede proti investicím investorů druhé smluvní strany přímá ani nepřímá opatření směřující k vyvlastnění, znárodnění nebo jakémukoli jinému opatření majícímu stejnou povahu nebo výsledek, s výjimkou

opatření provedených ve veřejném zájmu, nemajících diskriminační povahu, která jsou provedena podle zákona za předpokladu, že za ně bude poskytnuta skutečná a přiměřená náhrada. […]

[…]“

Smlouva o energetické chartě

6 Podle čl. 10 odst. 1 Smlouvy o energetické chartě podepsané v Lisabonu dne 17. prosince 1994 (dále jen „SECH“), schválené jménem Evropských společenství rozhodnutím Rady a Komise ze dne 23. září 1997 o uzavření Smlouvy o energetické chartě a Protokolu k energetické chartě o energetické účinnosti a souvisejících ekologických hlediscích Evropskými společenstvími (Úř. věst. 1998, L 69, s. 1):

„Každá smluvní strana v souladu s ustanoveními této smlouvy podporuje a vytváří stabilní, přiměřené, příznivé a transparentní podmínky pro investory ostatních smluvních stran, aby investovali na jejím území. Takové podmínky zahrnují závazek trvale zajišťovat investicím investorů každé ze smluvních stran řádné, nediskriminační a spravedlivé zacházení. Tyto investice požívají co nejplnější ochrany a bezpečnosti a žádná ze smluvních stran nebude žádnými svévolnými nebo diskriminačními opatřeními omezovat řízení, provoz, udržování, používání, využívání nebo rozšiřování investice nebo možnost dispozice s ní. Těmto investicím není v žádném případě přiznáno horší zacházení, než je v souladu s mezinárodním právem včetně smluvních závazků. Každá smluvní strana dodržuje všechny závazky, které přijala ve vztahu k investorovi nebo investici investora kterékoli jiné smluvní strany.“

7 Podle článku 13 této Smlouvy, nadepsaného „Vyvlastnění“:

„1. Investice investorů některé smluvní strany na území kterékoli jiné smluvní strany nebudou vyvlastněny ani znárodněny ani podrobeny přímým či nepřímým opatřením rovnocenným vyvlastnění nebo znárodnění (dále jen ‚vyvlastnění‘), s výjimkou vyvlastnění:

a) ve veřejném zájmu;

b) nediskriminačního;

c) provedeného zákonnými postupy

a

d) za okamžitou, přiměřenou a účinnou náhradu.

Náhrada musí odpovídat spravedlivé tržní ceně vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním, nebo než se vyvlastnění stalo známým tak, že mohlo ovlivnit hodnotu investice (dále jen ‚den ocenění‘).

Tato přiměřená tržní hodnota se na žádost investora vyjádří ve volně směnitelné měně za tržní kurs platný ke dni ocenění. Náhrada musí zahrnout úrok ode dne vyvlastnění až do dne platby podle přiměřené tržní úrokové sazby.

[…]“

Právní úprava Unie

8 Podle článku 2 aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 2003, L 236, s. 33), „se ustanovení původních smluv a aktů přijatých orgány Společenství […] přede dnem přistoupení stávají závaznými pro nové členské státy a uplatňují se v těchto státech za podmínek stanovených v uvedených smlouvách a v tomto aktu“.

9 Článek 9 písm. e) směrnice 2003/54 stanoví:

„Každý provozovatel přenosové soustavy:

[…]

e) zajišťuje nediskriminaci mezi uživateli soustavy a kategoriemi uživatelů soustavy, zejména pokud jde o zvýhodňování svých podniků ve skupině;

[…]“

10 Článek 20 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Členské státy zajistí zavedení systému pro přístup třetích osob k přenosové a distribuční soustavě na základě zveřejněných sazeb použitelných na oprávněné zákazníky a používaných objektivně a bez diskriminace mezi uživateli soustavy. Členské státy zajistí, aby tyto sazby nebo metody pro jejich výpočet byly před vstupem v platnost schváleny v souladu s článkem 23 a aby tyto sazby a metody, jsou-li schváleny jen metody, byly před vstupem v platnost zveřejněny.“

Skutečnosti předcházející sporu a postup před zahájením soudního řízení

11 Dne 27. října 1997 uzavřely společnost Aare-Tessin AG für Elektrizität (dále jen „společnost ATEL“), se sídlem v Olten (Švýcarsko), a společnost Slovenské elektrárne a.s., se sídlem v Bratislavě (Slovensko), jejímž právním nástupcem se stala Slovenská elektrizačná prenosová sústava a.s. (dále jen „SEPS“), jednající jako provozovatel slovenské přenosové soustavy, smlouvu o přiznání práva na přenos elektrické energie po síti vysokého napětí společnosti Slovenské elektrárne a.s. na Slovensku (dále jen „dotčená smlouva“). Podle článku 3 této smlouvy SEPS poskytla společnosti ATEL garantované

právo na přenos s kapacitou 300 MW mezi Polskem a Maďarskem od 1. října 1998 do 30. září 2014. Společnost ATEL může s tímto právem volně nakládat.

12 Právo na přenos vyhrazené společnosti ATEL představuje protihodnotu jejího finančního podílu na výstavbě přenosového vedení, k němuž se váže její právo na přenos, přičemž tento podíl přesahuje 50 % vynaložených nákladů na jeho výstavbu.

13 Poté, co Komise doručila Slovenské republice výzvu dopisem, zaslala jí dne 15. prosince 2006 odůvodněné stanovisko, v němž měla za to, že Slovenská republika tím, že vyhradila kapacitu na „propojovacím vedení SEPS“ na přenosových vedeních spojujících slovenskou soustavu s polskou a maďarskou soustavou, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 2003/54.

14 Dopisem ze dne 9. února 2007 Slovenská republika odpověděla na toto odůvodněné stanovisko tvrzením, že dotčená smlouva není smlouvou o přednostním přístupu, nýbrž smlouvou investiční. Slovenská republika též uvedla, že navzdory jednáním vedeným za účelem výpovědi či změny této smlouvy, společnost ATEL trvá na plnění této smlouvy a na dodržení dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic.

15 Vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že Slovenská republika neodstranila vytýkané nesplnění povinnosti, rozhodla se podat projednávanou žalobu.

K žalobě

Argumentace účastníků řízení

16 Komise poukazuje zaprvé na to, že Slovenská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 9 písm. e) a čl. 20 odst. 1 směrnice 2003/54, které vyžadují zajištění nediskriminačního přístupu k přenosové soustavě.

17 Podle Komise totiž přednostní právo na přenos, které SEPS poskytla společnosti ATEL až do 30. září 2014, staví posledně uvedenou společnost do zvýhodněného postavení oproti jiným uživatelům soustavy.

18 Komise zadruhé namítá, že na rozdíl od toho, co tvrdí Slovenská republika, porušení výše uvedené směrnice nemůže být odůvodněno článkem 307 prvním pododstavcem ES. Toto ustanovení se totiž uplatní pouze v případech, kdy existuje neslučitelnost mezi povinnostmi vyplývajícími pro přistupující státy ze smluv uzavřených přede dnem jejich přistoupení k Evropské unii a právem Společenství. Podle Komise přitom neexistuje žádná neslučitelnost mezi dohodou o podpoře a vzájemné ochraně investic a tímto právem. Kromě toho tato dohoda nijak nezavazuje Slovenskou republiku k tomu, aby dotčenou smlouvu ponechala v platnosti. Naopak, Slovenská republika má podle Komise naprostou volnost vypovědět tuto smlouvu, aby tak dostála svým závazkům plynoucím ze směrnice 2003/54.

19 Zatřetí Komise namítá, že vzhledem k tomu, že čl. 4 odst. 2 a článek 6 uvedené dohody nevyžadují, aby dotčená smlouva byla plněna až do skončení její platnosti, tj. 30. září 2014, neexistuje žádná povinnost ve smyslu čl. 307 prvního pododstavce ES,

která by Slovenské republice bránila ve vypovězení této smlouvy a zajištění nediskriminačního přístupu k přenosové soustavě v souladu se směrnicí 2003/54.

20 Ve své žalobní odpovědi Slovenská republika zaprvé uvádí, že dotčená smlouva není diskriminační vůči jiným subjektům působícím na slovenském energetickém trhu.

21 Zadruhé má Slovenská republika za to, že je nezbytné shledat, že dotčená smlouva není smlouvou o přednostním přístupu, nýbrž je smlouvou investiční. Upřesňuje, že právo na přenos je pouze zvláštní formou odměny za investici společnosti ATEL učiněnou na základě smlouvy a že samotné odnětí záruky na právo na přenos by vedlo k diskriminaci této společnosti oproti jiným subjektům působícím na daném trhu. Toto odnětí by totiž mělo za následek to, že by společnost ATEL podléhala stejným podmínkám jako subjekty působící na daném trhu, přestože posledně uvedené žádnou investici do slovenské přenosové soustavy neučinily. Toto odnětí by vedlo ke ztrátě práv této společnosti bez přiměřené náhrady a bylo by v rozporu nejen s dotčenou smlouvou, ale též se SECH, která je nedílnou součástí práva Společenství.

22 Pokud jde zatřetí o ochranu investic společnosti ATEL na základě SECH, Slovenská republika tvrdí, že tato smlouva vylučuje takový výklad směrnice 2003/54, podle něhož by tato směrnice ukládala odnětí záruky na právo na přenos, která přísluší společnosti ATEL, neboť tato směrnice nemůže nepříznivě narušit ochranu investorů zaručenou SECH. Výklad směrnice 2003/54, kterého se dovolává Komise, by přitom měl za následek to, že by společnosti ATEL umožnil během případného rozhodčího řízení tvrdit, že odnětí záruky na právo na přenos bez poskytnutí vhodné náhrady

porušuje ustanovení v oblasti vyvlastnění (článek 13 SECH), porušuje právo na řádné a spravedlivé zacházení (článek 10 SECH) nebo porušuje ustanovení dotčené smlouvy (čl. 10 odst.1 poslední věta SECH).

23 Začtvrté Slovenská republika poukazuje na to, že i kdyby odnětí záruky na právo na přenos nesplňovalo podmínky přímého vyvlastnění a i kdyby toto opatření bylo přijato v obecném zájmu, společnost ATEL by mohla prokázat existenci nepřímého vyvlastnění provedeného podzákonným právním předpisem, k němuž může dojít pouze za dodržení všech podmínek stanovených v oblasti vyvlastnění, včetně podmínky poskytnutí náhrady dotčenému investorovi.

24 Zapáté tento členský stát považuje za nepodložené tvrzení Komise, podle něhož by výpověď dotčené smlouvy nebyla v rozporu s čl. 4 odst. 2 dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic, který vyžaduje řádné a spravedlivé zacházení s investicemi, neboť společnost ATEL mohla předvídat přistoupení Slovenské republiky k Unii a liberalizaci energetického trhu, jakož i tvrzení, že Slovenská republika nepřijala vůči Švýcarské konfederaci závazek, že neprovede změny právních předpisů, které povedou k výpovědi dotčené smlouvy před uplynutím její platnosti dne 30. září 2014.

25 Ve své replice Komise namítá, že argumenty Slovenské republiky, podle nichž protiprávní jednání ustalo, neboť zaužívaná praxe se od 1. ledna 2008 změnila, takže od tohoto data již společnosti ATEL nepřísluší právo na přednostní přístup, a změna dotčené smlouvy by si podle mezinárodního práva žádala poskytnutí náhrady, která by byla nákladná, jsou nepodložené.

26 Komise v tomto ohledu tvrdí, že podle ustálené judikatury nemůže pouhá praxe ukončit protiprávní jednání, pokud závazná ustanovení, která jsou v rozporu s právem Společenství, zůstávají v platnosti, a že v projednávané věci protiprávní jednání trvá, dokud dotčená smlouva nebude změněna nebo vypovězena. Kromě toho je možné podnikům za ztrátu smluvních práv, na kterých se zakládá přednostní zacházení plynoucí z investic, které tyto podniky učinily, poskytnout náhradu na základě ustanovení mezinárodního nebo vnitrostátního práva.

27 Komise z toho vyvozuje, že jelikož Slovenská republika není schopna prokázat, že směrnice 2003/54 je v rozporu se SECH, její argumentace vycházející z článku 307 ES, týkajícího se mezinárodních závazků Evropského společenství, není podložená.

28 Pokud jde o argument uplatněný Slovenskou republikou, že by výpověď dotčené smlouvy byla v rozporu s čl. 4 odst. 2 dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic, neboť nepředstavuje řádné a spravedlivé zacházení, Komise odpovídá, že žádný investor nemůže legitimně očekávat, že právní rámec bude neměnný, a že informovaní investoři věděli, nebo měli vědět, že dopady přistoupení k Unii na právní postavení Slovenské republiky budou značné. Článek 4 odst. 2 této dohody tedy nijak Slovenskou republiku nezavazuje k tomu, aby zachovala platnost takového diskriminačního systému přístupu k přenosové soustavě, jaký vyplývá z dotčené smlouvy.

Závěry Soudního dvora

29 Obrana Slovenské republiky spočívá jak na SECH, tak na dohodě o podpoře a vzájemné ochraně investic.

30 Vzhledem k tomu, že se posledně uvedená dohoda týká přímo ochrany investic, je třeba přezkoumat obranu Slovenské republiky založenou na této dohodě.

31 Dohoda o podpoře a vzájemné ochraně investic byla uzavřena dne 5. října 1990, tedy před přistoupením Slovenské republiky k Unii, ke kterému došlo až dne 1. května 2004. Tato dohoda, která zavazuje Slovenskou republiku v souvislosti s investicemi na jejím území, obsahuje ustanovení, která zajišťují ochranu investic učiněných švýcarskými investory na území Slovenska.

32 Jak to uvedl generální advokát v bodě 77 svého stanoviska, kdyby Slovenská republika byla podle této dohody povinna plnit povinnosti vyplývající z dotčené smlouvy, případná diskriminace spojená s přednostním zacházením přiznaným společnosti ATEL by byla odůvodněná, i kdyby měla být považována za neslučitelnou se směrnicí 2003/54.

33 Za účelem ověření, zda se jedná o takovýto případ, je třeba přezkoumat, zda musí být přednostní přístup poskytnutý společnosti ATEL považován za investici, na kterou se v tehdejší době vztahovala uvedená dohoda. Pouze za tohoto předpokladu bude třeba rovněž přezkoumat, zda Slovenská republika mohla dotčenou smlouvu vypovědět, aniž porušila tuto dohodu.

34 Podle svého čl. 1 odst. 2 písm. c) se dohoda o podpoře a vzájemné ochraně investic vztahuje na investice definované jako „všechny druhy majetkových hodnot“, zejména „nároky a práva k jakémukoli plnění, které má hospodářskou hodnotu“.

35 V projednávané věci společnost ATEL tím, že uhradila více než 50 % nákladů na výstavbu přenosového vedení z Krosna (Polsko) do Lemešan (Slovensko), mohla nabýt právo na přenos po tomto vedení s určitou kapacitou. Jinými slovy povinnost SEPS poskytnout společnosti ATEL určitou přenosovou kapacitu na pouhou žádost posledně uvedené je součástí smluvní odměny coby protihodnoty za finanční podíl společnosti ATEL na výstavbě dotčeného přenosového vedení.

36 Za těchto okolností má právo na přenos nabyté společností ATEL zjevně hospodářskou hodnotu, neboť této společnosti zaručuje pro určitou přenosovou kapacitu přístup ke slovenské přenosové soustavě, který je nezbytný k tomu, aby mohla prodávat elektřinu v Polsku přes Maďarsko.

37 Jak uvedl generální advokát v bodě 71 svého stanoviska, investice učiněná společností ATEL musí být tudíž považována za investici ve smyslu čl. 1 písm. c) dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic, kterou musí Slovenská republika chránit podle čl. 4 odst. 1 a 2 téže dohody.

38 Je tedy třeba přezkoumat, zda by případné vypovězení dotčené smlouvy ze strany SEPS vedlo vzhledem k mezinárodním závazkům Slovenské republiky k porušení výše uvedené dohody ze strany tohoto členského státu.

39 V projednávané věci je Komise na rozdíl od toho, co tvrdí Slovenská republika, toho názoru, že výpověď této smlouvy není v rozporu s čl. 4 odst. 2 této dohody, který stanoví řádné a spravedlivé zacházení s investicemi, ani s článkem 6 téže dohody, neboť nepředstavuje vyvlastnění ve smyslu tohoto ustanovení.

40 V této souvislosti je třeba připomenout, že i když Soudní dvůr není příslušný k výkladu dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic, je přesto třeba přezkoumat aspekty, které umožňují určit, zda tato dohoda stanoví pro Slovenskou republiku povinnost, která nemůže být podle čl. 307 prvního pododstavce ES dotčena ustanoveními Smlouvy o ES.

41 Podle ustálené judikatury je přitom účelem čl. 307 prvního pododstavce ES upřesnit v souladu se zásadami mezinárodního práva, které vyplývají zejména z čl. 30 odst. 4 písm. b) Vídeňské úmluvy o smluvním právu ze dne 23. května 1969, že uplatňování Smlouvy o ES se nedotýká závazku dotyčného členského státu dodržovat práva třetích zemí vyplývající z dřívější dohody a plnit své příslušné povinnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. října 1980, Burgoa, 812/79, Recueil, s. 2787, bod 8).

42 Kromě toho pro určení, zda dřívější mezinárodní dohoda může znemožnit uplatnění právní normy Společenství, je třeba přezkoumat, zda tato dřívější mezinárodní dohoda ukládá dotyčnému členskému státu povinnosti, jejichž plnění ještě může být vymáháno třetími zeměmi, které jsou smluvními stranami (rozsudek ze dne 2. srpna 1993, Levy, C-158/91, Recueil, s. I-4287, bod 13).

43 Podle Slovenské republiky dohoda o podpoře a vzájemné ochraně investic vyžaduje, aby Slovenská republika ponechala v platnosti povinnost SEPS zaručit přednostní přístup společnosti ATEL k přenosovému vedení, které je předmětem dotčené smlouvy.

44 Je však třeba připomenout, že ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 4. července 2000, Komise v. Portugalsko (C-62/98, Recueil, s. I-5171, bod 49), Soudní dvůr upřesnil, že v kontextu článku 307 ES mají sice členské státy volbu, pokud jde o opatření, která je třeba přijmout za účelem odstranění neslučitelnosti existující mezi dohodou

uzavřenou před jejich přistoupením k Unii a Smlouvou o ES, ale pokud členský stát čelí obtížím, které znemožňují změnu dohody, nelze vyloučit jeho povinnost tuto dohodu vypovědět.

45 Ve výše uvedené věci Soudní dvůr zejména shledal, že jelikož dotčená dohoda obsahovala ustanovení, které výslovně stanovilo možnost dohodu vypovědět, její vypovězení ze strany Portugalské republiky neodporovalo právům, která v projednávané věci vyplývala pro Angolskou republiku z této dohody (výše uvedený rozsudek Komise v. Portugalsko, bod 46).

46 Je však nutno konstatovat, že dotčená smlouva neobsahuje žádné ustanovení týkající se možnosti smlouvu vypovědět.

47 Pokud jde o možnost Slovenské republiky vypovědět uvedenou smlouvu při dodržení článku 6 dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic, je třeba podotknout, že toto ustanovení zakotvuje širokou ochranu investic, zahrnující nejen přímé a nepřímé vyvlastnění, ale též opatření s účinkem rovnocenným vyvlastnění.

48 Vzhledem k tomu, že by takováto výpověď dotčené smlouvy měla za následek, že by společnosti ATEL byla odepřena odměna, kterou uvedená smlouva stanoví coby protihodnotu jejího finančního podílu na výstavbě přenosového vedení mezi Krosnem a Lemešany, by tedy takové opatření nepříznivě zasahovalo do práv společnosti ATEL, a mělo by tudíž účinek rovnocenný vyvlastnění ve smyslu článku 6 dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic.

49 Je nesporné, že uvedený článek 6 zakotvuje též právo na náhradu v případě zásahu do práva investora na nevyvlastnění. Nicméně účinkem povinnosti náhrady v případě vyvlastnění není zrušení povinnosti Slovenské republiky nepřijímat opatření spočívající ve vyvlastnění ve vztahu k investicím chráněným na základě dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic.

50 Je třeba dodat, jak to uvedl generální advokát v bodě 105 svého stanoviska, že Slovenská republika nemůže změnit ustanovení nebo účinky dotčené smlouvy prostřednictvím svých právních předpisů, ani zbavit uvedenou smlouvu právních účinků. Slovenský právní předpis, který by prohlásil za neplatné a neúčinné smlouvy, jež poskytují přednostní přístup k přenosové soustavě, by nic nezměnil na skutečnosti, že SEPS bude nadále vázána dotčenou smlouvou. Jediná možnost, jak by Slovenská republika mohla dostát své povinnosti, by tudíž spočívala v přijetí právního předpisu, který by se vztahoval na SEPS a bránil by posledně uvedené v plnění uvedené smlouvy, následkem čehož by bylo nepřímé vyvlastnění ve vztahu k právu na přenos náležejícímu společnosti ATEL.

51 Vzhledem k výše uvedenému je nutno konstatovat, že přednostní přístup poskytnutý společnosti ATEL může být považován za investici chráněnou dohodou o podpoře a vzájemné ochraně investic a podle čl. 307 prvního pododstavce ES nemůže být dotčen ustanoveními Smlouvy o ES.

52 Za těchto okolností je třeba shledat, že i za předpokladu, že by přednostní přístup poskytnutý společnosti ATEL nebyl v souladu se směrnicí 2003/54, se na tento přednostní přístup vztahuje ochrana podle čl. 307 prvního pododstavce ES.

53 Žaloba Komise musí být tudíž zamítnuta.

K nákladům řízení

54 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Slovenská republika požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.